

Yirmi Dört Saat Sen

– uytun · 15 Kasım 2011

yirmi dört saat sen Gözlerinle sevişen gönlüm şen,yüreğim şen
Müebbet hüznlerden salındığım af'ta sen
Masalsı bir bağlılık bakışlarıma düşen
Anka'nın kanadında süzüldüğüm kaf'ta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

Alnıma nakşolmana anlamlar yüklüyorum
Göz değmesin bu aşka diye hep saklıyorum
Seni ilk kez gördüğüm sapakta bekliyorum
Vefa ile kol kola durduğum ön safta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

Sensiz doğan güneşten ışımam edip haya
Sensiz su'samam canım düşman olurum suya
Rüyama girmez isen yatmam inan uykuya
Sol göğsüme ilişen sevdalıktan yafta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

Mahsulü bu tebessüm tuttuğumuz her yasın
Mutluluksun bazen sen,bazen elem,gamlasın
Doğduğumda yanaktan süzülen ilk damlasın
Öğrendiğim ilk harfte,dillendiğim lafta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

Ne farkeder tepeyim,ne farkeder çukurum
Say ki sabır kilimdirilmek ilmek dokurum
Yazgıma yazılansın şaşırarak okurum
Doğrularım yanılıtır kelamda ki gafta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

Asırlar öncesinden kavil edilmiş aşka
Mekan olmaz hiç bir yer senin sinenden başka
Değişmem ben kokunu ne saraya,ne köşke
Gönül sadakat dolu sıra sıra rafta sen
Yirmi dört saatte sen,yedi gün her hafta sen

velican " sapak:anayoldan tali yola dönüşün başlangıç noktası "